

Arrest

nr. 189 883 van 19 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 12 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Sierra Leonese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in 1981 in Koidu Town, Kono in het oosten van Sierra Leone. In de oorlog, verhuist uw familie naar Makini, in het noorden, waar u in een katholieke missieschool opgenomen wordt, uw familie keert terug maar u blijft tot 1996 op internaat. Uw vader D., een conservatieve imam, laat u op katholiek internaat. Op internaat deelt u de kamer met U., wanneer u twaalf bent beginnen jullie met seksuele spelletjes, u kan er geen naam op plakken maar het voelt goed. Wanneer u de school bijna verlaat, op 15 à 16-jarige leeftijd beseft u dat u homo bent omdat anderen het als scheldwoord gebruiken.

Na uw schooltijd gaat u naar Freetown, waar u zich vestigt in het oostelijke deel van de stad, in de wijk Calaba town. In Freetown blijft u naar de kerk gaan, u stelt aan uw vader dat u wel de gebeden

doet, wanneer hij het vraagt. Als het over homoseksualiteit gaat, gaat u het onderwerp uit de weg. In Calaba rijst het vermoeden dat u homoseksueel bent, omdat u zich verzorgd kleedt en omgaat met gekende homoseksuelen zoals Sonny. U heeft korte relaties, maar nooit iets duurzaam, zo eindigt het met T. omdat hij te veel seks wilt. U wordt uitgescholden op straat. Echter, enkele vrienden van u, zoals E. T., ook wel N.y bijgenaamd, zijn op de hoogte van uw homoseksualiteit en maken er geen probleem van. Het laatste jaar dat u in Calaba woont, sluit u zich aan bij de voetbalclub Calaba Town United, de opponenten schelden u uit en hun supporters ook, maar in uw eigen club is er geen probleem. Het bestuur betaalt uw opleiding loodgieterij aan het technisch college. De pesterijen worden voor u te zwaar en u verhuist naar Beach Road, in het westen van de stad. Daar wonen vooral Krio en blanke mensen. U woont er in een onafgewerkt huis, met Mi., een homoseksuele vriend. U begint er te voetballen bij Lumley United. U heeft sinds uw komst naar Freetown geen vaste relaties gehad, tot u Mo., bijgenaamd M., ontmoet in een club aan New Road, na enkele keren af te spreken beginnen jullie een relatie. M. woont in Central, eerst spreken jullie daar af, maar omdat zijn burens vermoedens krijgen gaan jullie naar guesthouses. De relatie wordt, na ongeveer een jaar, beëindigd omdat M. te jaloers is en soms agressief wordt. Drie maanden later ontmoet u L., een Belg die golf speelt aan het strand, jullie beginnen een relatie. L. heeft het vaak druk, maar u neemt hem eenmaal mee naar uw kerk. L. ondersteunt u financieel. Vlak voor de ramadan van dit jaar valt een groep jongens homoseksuelen aan bij Beach Road, Mi. is die dag thuis want hij is ziek, hij wordt in elkaar geslagen aan overgebracht naar het ziekenhuis. Jullie buurman, A. "general", belt u, terwijl u op Lumatu Beach bent, hij stelt dat u beter niet terugkeert, u duikt onder en u contacteert L.. U kan immers nergens heen, ook niet naar uw familie in Koidu town. Uw vader is immers kandidaat om chieft imam van de stad te worden. Bij de verkiezing komt aan het licht dat u homoseksueel bent, uw ex-teamgenoot, G., vertelt zijn vader, de buurman van uw vader, dat u homo bent. Uw vader belt u en laat u weten niets meer met u te maken te willen hebben. L. regelt een Sierra Leoons paspoort en een Chinees visum, u heeft hier niets mee te maken. Op 31 mei 2017 vertrekt u met L. en met J. J., een jongen die u op de luchthaven ontmoet, met Brussels Airlines naar België. In Brussel raakt u L. kwijt, na enkele uren vraagt u raad aan een agent, die u aanraadt asiel aan te vragen. Op 31 mei 2017 dient u een asielaanvraag in.

U dient geen documenten in ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u het CGVS **bewust in het ongewisse laat over het verkrijgen van uw Sierra Leoons paspoort**. Zo blijkt uit het administratief dossier dat u over een paspoort (ER062602) beschikt, uitgereikt een week voor uw vertrek, op 23 mei 2017. Er wordt een kopie van het paspoort genomen door de luchtvaartmaatschappij en deze wordt doorgegeven aan de grenspolitie, tevens blijkt u zo over een Chinees visum te beschikken, geldig van 25 mei 2017 tot 25 augustus 2017. De reden waardoor u dit visum verkregen heeft kan worden afgeleid uit een brief uitgeschreven door de Economische en Commerciële Vertegenwoordiging van China in Sierra Leone, waarin staat dat u wordt uitgenodigd voor een hondentraining voor Afrikaanse Douane Autoriteiten (zie administratief dossier) van 1 tot 30 juni 2017. Echter u stelt eerst ronduit dat u geen paspoort heeft (CGVS p. 13), wanneer u er op gewezen wordt dat u met een document reist, stelt u dat "de persoon" die u helpt het bij heeft. Deze persoon blijkt een Belg te zijn, namelijk L. (CGVS p. 13). U stelt ronduit dat er geen kopie van uw paspoort in het dossier kan zitten, u kent de procedure niet en L. heeft alles voor u geregeld, u heeft immers nog nooit gereisd (CGVS p. 13). De vraag wordt u gesteld hoe het paspoort dan geregeld is, maar u ontwijkt de vraag tot vijf maal toe, door deze terug te ketsen en door over uw asielmotieven op zich te beginnen (CGVS pp. 13-14), uiteindelijk stelt u slechts dat L. alles geregeld heeft nadat u hem gecontacteerd heeft, u heeft zich zelfs bij geen enkele administratie moeten melden (CGVS p. 15), u kan niet uitleggen hoe L., als Belg, voor u die zelfs geen identiteitskaart heeft (CGVS p. 15), een paspoort kan regelen. U stelt enkel dat in Sierra Leone alles gekocht kan worden, en dat L. u "info" vraagt. Toch vreemd voor iemand die deze procedure niet beweert te kennen. Bovendien, hoewel u er uitgebreid de kans toe krijgt, legt u geen enkele verklaring af over handtekenen of foto's indienen, toch nodig, zelfs voor een gekocht paspoort, nochtans blijkt uw handtekening op het paspoort dezelfde als die die uw gebruikt onder uw verklaringen in het administratief dossier. U weet niet op welke datum het paspoort geregeld wordt (CGVS p. 15). Ook voor het Chinees visum kan u niets verklaren, nochtans is een "hondentraining" voor douaniers een toch wel erg specifieke uitnodiging. Ook hier stelt u enkel dat u niets weet en L. alles regelt (CGVS p. 15). L. blijkt, eens in België, verdwenen te zijn op de luchthaven. Uit dit vage karakter kan op zijn minst afgeleid worden dat u zaken over uw reis en uw documenten in Sierra Leone achter probeert te houden.

Het feit dat u, zonder uitleg, een uitnodiging voor een training voor douaniers bekomt, wijst toch eerder in de richting van goede contacten met de overheid. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat dit uw algehele geloofwaardigheid geen goed doet.

Daarbij komt dat het CGVS geen geloof hecht aan de door u beweerde homoseksuele geaardheid. Hoewel het CGVS beseft dat het moeilijk is om geaardheid te objectiveren kan er wel van een asielzoeker die beweert voor zijn leven te vrezen omwille van zijn geaardheid verwacht worden dat deze overgaat tot eenduidige, diepgaande en geloofwaardige verklaringen omtrent zijn homoseksualiteit. Iets waar u, hoewel u er uitgebreid de kans toe kreeg, niet in slaagt. Hierdoor heeft u geen geronde vrees voor vervolging en komt u niet in aanmerking voor internationale bescherming zoals bepaald door de Geneefse Conventie, noch heeft u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald voor het statuut van subsidiair beschermde.

Vooreerst kan vastgesteld worden dat u niet overgaat tot geloofwaardige verklaringen omtrent de ontdekking van uw geaardheid in Sierra Leone. U stelt dat u zichzelf als 100% gay beschouwt omdat het "uw leven" is, u heeft nooit een relatie met een vrouw gehad (CGVS p. 16). Het CGVS stelt dan ook vast u het vaak heeft over een gay leven, een levensstijl of zelfs een verslaving (CGVS p. 5, p. 8, p. 16, p. 23) en blijkt uit uw verklaringen dat u stelt dat dit iets is dat u "begint". Deze verklaringen wijzen op een stereotype en simpele benadering van een complex intern psychologisch gegeven.

U stelt dat u op 12-jarige leeftijd (CGVS p. 16), uw geaardheid ontdekt. Vanaf uw tijd in Makini bent u "verslaafd" aan het homoleven, hoewel u er op dat moment geen naam voor hebt (CGVS p. 5), u krijgt de kans om uit te leggen wat u met verslaving bedoelt, toch eerder een negatief woord, en u stelt dat u met een vriend op de kamer in Makini, waar u op internaat zit (CGVS p. 4), er mee "begint" (CGVS p. 4, p. 16). Uw vriend blijkt U. te zijn, jullie spelen samen op de kamer, maar dan plakkt u het woord "homo" er nog niet op. Wanneer u gevraagd wordt naar uw gevoel op dat moment, stelt u dat u zich goed voelt, het is gezellig en jullie doen alles samen, u krijgt cadeautjes en jullie zijn beiden heel blij. Gezien u het steeds over "beginnen" of "starten" heeft, wordt u gevraagd hoe u dit concreet ziet, hierop stelt u dat het geen keuze is, maar iets dat "in u" start, een gevoel dat van binnen in u komt. U krijgt de kans om dat gevoel te omschrijven en het blijkt om seksuele gevoelens voor een man te gaan. Hierdoor wordt u er op gewezen, dat u op dat moment 12 jaar oud bent en zelf stelt dat u er zelfs geen woord op kan plakken, er wordt u gevraagd wat dit dan met u doet, op dergelijke jonge leeftijd. U heeft het wel over "het gevoel in u", echter, zo blijkt dat u het over **seksuele handelingen** heeft, namelijk "bukken" en "butt play", "spelen met de anus", maar dat ziet u dan niet als "homoseksueel" maar gewoon als een spelletje, of een gewoonte, bij aanraking door U. komt het voor u "natuurlijk" (CGVS p. 16). U stelt dat dit doorgaat tot het eindexamen, wanneer u 15 à 16 jaar bent. U wordt gevraagd of u op die leeftijd, toch al wat meer bewust, dan ook enkel positieve gevoelens heeft, waarop u het weer over seksuele aantrekking heeft, namelijk enkel voor mannen en niets voor vrouwen, u stelt dat u "gewend" bent om met een jongen naar bed te gaan en daardoor niets kan met vrouwen. U krijgt er na de kans niet op een relatie, maar het "gevoel" blijft (CGVS p. 17), er wordt u gevraagd wanneer u beseft dat u homo bent en het woord dus wel echt kent, u stelt wanneer u naar Freetown gaat, vlak na het eindexamen. U kan zich niet herinneren wanneer u het woord "homo" voor het eerst hoort, maar het was in een negatieve context, als scheldwoord. Gevraagd wat dat dan met u, als opgroeiende jongen, doet, zichzelf herkennen in een scheldwoord, stelt u "niet zo veel", u weet dat u zo bent, dus u gaat het onderwerp uit de weg, u vecht er niet tegen als het als scheldwoord gebruikt wordt (CGVS p. 18). **Dit is natuurlijk erg oppervlakkig en ontwijkend te noemen, het CGVS stelt vast dat u het niet kan hebben over zaken die niet rechtstreeks met de seksuele act of aantrekking te maken hebben.**

Doorheen het gehoor blijkt u, wanneer u bevraagd wordt over emoties, deze in positieve **oppervlakkige gevoelens of seksuele gevoelens** te uiten (cf. supra). Wanneer u hier op gewezen wordt stelt u "homo is niet enkel voor seks, het is ook liefde, het is mijn leven, goede tijd, uitgaan" (CGVS p. 23), ook hier kan u dus in eerste instantie dezelfde oppervlakkige positieve verklaringen niet overstijgen. Pas wanneer u er letterlijk op gewezen wordt, dat u zelf stelt dat uw vader een conservatieve imam is en dat u uit een religieuze familie komt die u gaan doden (CGVS p. 10) en u leeft in een homofobe maatschappij waarin u uitgesloten wordt en zelfs moet verhuizen en later onderduiken (CGVS pp. 6-7, p. 14, p. 19) en waarin volgens u homoseksualiteit gelijk staat aan de doodstraf door medeburgers (CGVS p. 25) en dan toch enig intern conflict moet hebben, stelt u dat u zich wel schuldig voelt, maar pas sinds uw vader er achter gekomen is, drie à vier maanden geleden (CGVS p. 8), en hij u dus nooit meer wilt zien zelfs al bent u rijk en kan u hem alles geven (CGVS p.23, pp. 8-10).

U lijkt niet in te zien dat dit een situatie is die u al die jaren ervoor ook al moet zien aankomen hebben, gezien zowel uw vader als u al die tijd in dezelfde positie hebben verkeerdt, u weet al 25 jaar lang dat u homoseksueel bent (CGVS p. 23). Wanneer u daar op gewezen wordt, stelt u slechts dat u zich slecht voelt wanneer mensen u uitschelden en u er dan over nadenkt (CGVS p. 23). Zo kan u dus enkel oorzakelijke verbanden met feitelijkheden leggen, u lijkt niet in te zien dat een besef of een schuldgevoel complexer in elkaar zit dan enkel door externe factoren beïnvloede situaties. Op geen enkel ogenblik geeft u blijk van of getuigt u over een intern conflict dat onmiskenbaar voortvloeit uit het ontdekken van uw seksuele geaardheid in een samenleving die deze geaardheid veroordeelt en bestraft.

*U hanteert ook een **strikte dichotomie**. Zo zijn mensen voor of tegen homoseksualiteit, vooral langs stereotype scheidingslijnen, namelijk "geciviliseerd" of niet, moslim of christen. **Echter u kan deze opmerkelijke scheiding nooit concreet uitleggen.** U groeit op in een specifieke religieuze context, gedeeld tussen islam en katholicisme. U komt uit een religieuze familie (CGVS p. 10), uw vader is een conservatieve imam in uw geboorteplaats (CGVS p. 4) Koidu-town, Kono (CGVS p. 8, p. 10, p. 23), die, wanneer hij het ontdekt via derden, zich tegen u kant vanuit zijn religieuze overwegingen. Vooreerst, u stelt dat dit gebeurt in de context van de verkiezing van een "chief imam" in Koidu-town (CGVS pp. 8-9, p. 23). Een teamgenoot, G., in uw vorige voetbalclub, Calaba Town United, vertelt het aan zijn vader die de buurman van uw vaderin Koidu-town is. Deze gebruikt het tegen uw vader in de verkiezing (CGVS pp. 8-9). U weet echter niet hoe de buurman heet, noch weet u concreet in welke moskee uw vader een imam is, u houdt het op "mosjid" (CGVS p. 10). Dit is natuurlijk al dermate vaag te noemen. Bovendien, hoewel u dus in contact staat met beide religies, antwoordt u ontwijkend en vaag wanneer u er verder over bevraagd wordt en houdt u vast aan het tweeledig denken van islam versus christendom. Zo gaat u naar een **katholieke missie school in Makini**, waar u zonder enig probleem of zonder enige vragen een relatie met een medescholier, U., kan aangaan, vanaf uw twaalfde tot uw vijftiende à zestiende levensjaar (CGVS pp. 4-5, pp. 9-10, p. 16, p.17). **Doorheen uw verklaringen blijkt u dan ook vol te houden dat moslims tegen homoseksualiteit zijn en christenen tolerant zijn.** Nadat u Makini en de school verlaat, blijft u naar de kerk gaan, zonder dat u gedoopt bent (CGVS pp. 8-9). In Freetown gaat u naar St. Luth. U neemt er zelfs eens uw partner L. mee, waardoor de medegelovigen weten dat u homo bent (CGVS p. 11, p. 21). Wanneer u hier verder over bevraagd wordt, stelt u, ontwijkend, dat het maar eenmalig is (CGVS p. 21). U die dus zelf stelt dat uw vader een imam is, houdt het, ontwijkend op het feit dat uw vader u enkel vraagt of u bidt, want hij woont op afstand, nochtans blijkt u hem regelmatig te bezoeken (CGVS p. 9). Het moet voor iemand die de zoon is van een conservatieve imam op zich al vreemd zijn om zich te blijven voordoen als moslim. U stelt dan ook van uzelf dat u een moslim bent maar naar de kerk gaat (CGVS p. 9), zonder dat u ooit concreet kan verklaren waarom u naar de kerk blijft gaan na uw schooltijd. U lijkt het CGVS doelbewust in het ongewisse over uw religieuze overtuigingen te willen laten. Echter, daarnaast, blijkt u geen concreet inzicht te hebben in de houding van katholieken in Sierra Leone ten opzichte van homoseksualiteit, zoals blijkt uit de volgende citaten;*

"Ok, ik vroeg eigenlijk u gaat al bijna drie decennia, vanaf 1991 naar de kerk, wat is de houding van katholieken tegenover homo's? Ik ben comfortabel met hen, geen probleem met hen. Denkt u dat katholieken of religieuze christenen geen problemen hebben met homoseksualiteit? Voor mij niet nee. Ik denk dat. Ook niet bijv belangrijke religieuze christelijke leiders in SL of Afrika zijn niet tegen homoseksualiteit? De moslimmensen praten er meer tegen, 24 uur altijd, christenen praten nooit daarover eigenlijk. Waarom hebben moslims en katholieken, uit hetzelfde land, toch gedeelde mentaliteit, dan een andere houding, waarom zijn katholieken dan niet tegen en moslims wel? Ik kan zeggen moslims zijn er 99 procent tegen, het gay issue, christenen, nee geen, mijn gemeenschap was er niet tegen. Wist de christelijke gemeenschap het dan over u? Ja sommige Omdat u het gezegd heeft? Ze gaan naar de kerk met mij, ik ging wel naar de kerk met mijn partner. (CGVS p. 11)"

"Wat is voor u het verschil tussen katholieken en moslims in SL voor homoseksualiteit? Moslim kant is te gevaarlijk, het is tegen de koran, ja dat, homo, uit een religieuze familie, ze gaan je doden, het family issue. Mijn vader was een imam, heel streng religieus, dus ja, heel gevaarlijk, binnen de moslimgemeenschap.(CGVS p. 10)

Nochtans blijkt uit de COI (zie administratief dossier) dat er ook in de kerken gepredikt wordt tegen homoseksualiteit, maar u kan niet verklaren waarom uw eigen christelijke gemeenschap dan net toleranter zou zijn. U krijgt nochtans uitgebreid de kans om hier op in te gaan, maar ook dan gaat u het gewoon verder uit de weg (CGVS p. 23). " Ik vind dat u heel hard in stereotypen praat over homoseksualiteit en ook over de reacties, moslims tegen, christenen voor, geciviliseerde mensen voor, maar u komt niet met een echte uitleg? Zoals moslims, 100% tegen Maar waarom zijn de christenen er dan niet tegen, zijn ook afrikanen uit een homofob land als SL?

Ik kan de reden niet geven, het zijn verschillende boeken die ze leven, die mensen hebben de koran en de andere de bijbel. Denkt u dat er in de bijbels dan niets staat over homo's? De christenen zijn niet zoals de moslims, zijn toleranter. Maar eigenlijk is homofobie in Afrika een heel christelijk fenomeen, via hatespeeches uit Amerika en zo, dus dan vind ik het zo vreemd dat u zegt dat christenen tolerant zijn? Ik zeg de christenen waar ik mee woon, ik zeg niet iedereen, niemand beledigt me, ik kan niet praten over alle christenen." U stelt gewoon dat het voor de christenen waar u mee omgaat geen probleem is, maar u legt op geen enkel moment uit waarom dat dan zo is. De tweedeling islam – christendom is voor u duidelijk een gemakkelijke oplossing om weinig doorleefde verklaringen omtrent uw eigen religie en uw eigen seksualiteit in deze context te moeten afleggen.

Dit is een fenomeen dat u ook in andere contexten doortrekt. Zo blijken sommige vrienden op de hoogte van uw homoseksualiteit, zoals uw vriend E. T. aka "N." en een vriend van hem "Ni." (CGVS p. 22, p. 24). Wanneer u bevraagd wordt over de lange periode dat u geen relatie heeft, namelijk bijna twintig jaar lang, in een context waarin u uitgescholden wordt, heeft u het eerst over kortstondige verhoudingen, u wordt echter terug op gevoelens gewezen en u stelt dat u steun krijgt van vrienden die "niet gay zijn" (CGVS p. 22). U wordt dan gepolst naar het verschil tussen deze vrienden en de mensen die in de buurt wonen en u uitschelden, u stelt gewoon dat zij u begrijpen en "geciviliseerd" zijn (CGVS p. 22). Wanneer u de kans krijgt dit concreter te maken houdt u opnieuw de boot af op een manier waarop geen enkele diepgaande problematiek naar boven komt (CGVS p. 24). "Maar bijvoorbeeld met die vriend van u N., hoe heeft u het hem dan verteld? N. had het zelf vermoed, als we samen waren, zagen we iemand passeren, die homo lijkt, hij zegt tegen mij, kijk je vrienden - hij pest mij zo - , hij zei me denk je dat ik niet weet dat je homo bent, hij begon er mee." U toont hier niet mee aan hoe N. dan anders is dan de rest van uw omgeving, want eigenlijk geeft u ook aan, op basis van uiterlijkheden, dat u homo bent, wat de anderen ook doen (CGVS p.18). Ook hier blijkt het trouwens te gaan om **stereotype denkbbeelden**, u stelt dat de mensen in Calaba zien dat u homo bent omdat u "classy" gekleed gaat, strakke kledij draagt en oorkingen heeft (CGVS p. 18). U stelt gewoon, vaagweg, dat iedereen die in uw omgeving woont het hierdoor weet. U gaat om met "gekende" homoseksuelen, door de pesterijen moet u uiteindelijk Calaba, in het oosten van Freetown, verlaten en verhuizen naar Beach Road, in het westen (CGVS pp. 5-7). Ook hier stelt u gewoon weer, wanneer u gevraagd wordt of Beach Road dan toleranter is, dat u er een jaar lang geen probleem heeft, tot het probleem waardoor u Sierra Leone moet verlaten. Het blijkt, dat volgens u, Krio en blanken in Beach Road, aan het strand, wonen. Het is ook opmerkelijk dat u het heeft over "provocatie" en "militie", wanneer het gaat over herkend worden als homoseksueel (CGVS pp. 5-6). Bovendien blijkt u pas recent problemen te hebben, terwijl u verklaart, op basis van uw uiterlijk gevisieerd te worden, u stelt hiervoor enkel dat u "altijd weglucht" (CGVS p. 25) of het onderwerp uit te weg gaat (CGVS p. 18), wat toch **strijdig** is met zich op een manier kleden, die volgens u, gezien wordt als homoseksueel. Ook hier kan u dus niet uitleggen waarom één buurt concreet toleranter zou zijn dan een andere en lijkt u dit enkel te linken met de aanwezigheid van blanken. U overstijgt de oppervlakkige en clichématige uitdrukkingen, zowel omtrent uw eigen persoon, als omtrent uw omgeving niet.

Hiermee gelinkt is uw carrière als voetballer. U voetbalt voor Calaba Town United in het oosten en erna voor Lumley United in het westen (CGVS pp. 6-7). **Ook over de beleving van uw homoseksualiteit in uw voetbalploegen kan u niet overgaan tot aannemelijke verklaringen. Daar gaat u, opnieuw over, tot een dichotomie, tussen teamgenoten en tegenstanders.** Dit is des te opmerkelijker gezien u uw huisgenoot en vriend, Mi., 3 jaar geleden, leert kennen in een voetbalteam, namelijk in Calaba, en jullie samen gaan wonen hierna (CGVS p. 6). Het feit dat iemand er uw persoonlijke problematiek deelt, moet toch kunnen aantonen dat u in staat bent tot enige zelfreflectie in dit verband, quod non. In Calaba Town United weten ze dat u homo bent, u kan niet echter duidelijk zeggen hoe uw teamgenoten het weten, u concentreert zich op de tegenstander die u uitscheldt en hierdoor komen uw teamgenoten het te weten (CGVS pp. 6-7). U stelt dat enkel u als homo uitgescholden wordt. U stelt dat de tegenstander het tegen u gebruikt omdat u een "keyspeler" bent en ze willen dat u uw concentratie verliest (CGVS p. 7), zo moet u eenmaal het veld zelfs verlaten (CGVS p. 25). Hieruit blijkt het toch eerder om een tactiek te gaan om u te intimideren als speler, eerder dan uw persoonlijkheid te viseren. Iets wat bevestigd wordt door uw verdere verklaringen. Wanneer u verandert van club, naar het westen, achtervolgt uw reputatie u niet, u stelt enkel dat het oosten en het westen van Freetown "anders" zijn en ze het in het oosten wel weten (CGVS p. 7). Nochtans gaat het over dezelfde sport, in een zelfde samenleving met een zelfde mentaliteit. U kan dan ook niet ingaan op de vraag hoe het is om als homo in een teamsport te zitten in een dergelijke maatschappij (CGVS p. 24); "Vertel eens over homo zijn in een team van een machosport, buiten de beledigingen waar u het over had, hoe gaat dat, op training, in de kleedkamer? Als je hun structuren, hun uiterlijk, ziet, hoe ze er uit zien, als je ze leuk vindt, nee mag niet dichterbij komen. als je voor hen valt, toch geen toegang tot hen."

Er wordt u duidelijk gepolst naar de situatie op zich, maar ook hier heeft u het enkel over seksuele aantrekking. **U kan dan ook niet uitleggen waarom uw eigen teamgenoten, ook al leden van dezelfde maatschappij, geen probleem met uw seksualiteit zouden hebben.** Zo wordt u gevraagd hoe dat dan gaat als speler met die reputatie om van club te veranderen, u houdt het echter gewoon op de tegenstander die u viseert (CGVS p. 7). Dit is des te opmerkelijker gezien u net door een teamgenoot in de problemen blijkt te komen (cf. supra).

Ook blijkt u zelf weinig rekening te houden met uw omgeving in de zogenaamde beleving van uw homoseksualiteit. Hoewel u dus gevisieerd wordt, enkel en alleen door uw uiterlijk, flirt u in het openbaar in een club (CGVS p. 19) en spreekt u met uw vorige vriend af in een guesthouse wanneer zijn burens vermoedens krijgen (CGVS p. 20-21). U stelt gewoon dat mensen niet weten wat jullie zeggen in de club, nochtans blijkt u opvallend gekleed te zijn, waardoor u net die reputatie zou opbouwen; "Hoe bent u een relatie met hem begonnen? Mo.? Ik droeg een ketting, een mouwloos hemdje, mijn sixpack bloot, ik deed aan fitness toen, toen ik binnen kwam, kwam hij direct bij mij. Hij vroeg me direct, wat ik wil drinken. (CGVS p. 19)" Over de guesthouse, toch vrij openbaar ook, stelt u enkel dat als er betaald wordt, alles kan (CGVS p. 21), alweer een erg oppervlakkige verklaring gezien de context. Ook over de school waar u jarenlang een relatie met seksuele contacten heeft en altijd samen bent met U. stelt u gewoon dat niemand vermoedens heeft (CGVS pp. 16-18). De volgende quote is veelzeggend; "Waarom zou u zich dan zo uiten, of met die mensen om uit de weg te gaan, als u het onderwerp uit de weg gaat? Is dat niet tegenstrijdig? Nee nee, de insults zijn te veel, mensen wilde ik niet stoppen om het te weten, ik kleed me gewoon zo, deed gewoon zo, zoals ik wilde, ik ging niet zeggen dat mensen het niet moeten zeggen dat ik gay ben. (CGVS p. 19)" Dit alles is dermate tegenstrijdig met uw eigen verklaringen, waaruit blijkt dat er zelfs heksenjachten op homo's zijn, waarbij uw huisgenoot Mi. omkomt (CGVS p. 14) in jullie eigen huis. Ook hier kan u geen link leggen tussen uw eigen leven en de beweerde context waarin u vertoeft.

Tot slot, zowel over uw homoseksuele vrienden als uw partners kan u niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen. Zowel over S. (CGVS p. 18), uw homoseksuele vriend in Calaba Town, Mi., de vriend waar u mee samen woont in Beach Road (CGVS p. 5), als uw jeugdvriend U. (cf. supra), kan u niets stellen wanneer u naar hun persoonlijkheid gevraagd wordt. S. voetbalt, ook al, en gaat naar school. Over U., toch minstens 4 jaar lang uw kamergenoot, stelt u dat u als student "dat niet kent", en over Mi. stelt u gewoon dat hij sterft in het hospitaal en dat zijn broer het bendelid "Bow Wow" is (CGVS p. 19), wanneer u gevraagd wordt hoe hij zelf is, houdt u het op "een homo, maar geen relatie". Nochtans kent u hem al drie jaar van in de voetbalploeg en woont u toch ook al twee jaar met hem samen (CGVS pp. 5-6). U kan het dus enkel over zogenaamde feitelijkheden hebben, maar niets specifiek stellen. Ook over uw twee stabiele relaties kan u niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen. Buiten uw jeugdrelatie, bent u samen met Mo. aka M. voor ongeveer een jaar, drie maand na het eind komt u samen met L., een Belg (CGVS pp. 11-12), waar u nu ongeveer zes maand mee samen bent. Zowel van L. als Mo. weet u de volledige naam niet (CGVS p. 21) Alle drie de relaties die u heeft blijken een belangrijk **financieel aspect** te hebben. Zelfs U. blijkt een jongen van een rijke familie te zijn, die u al financieel helpt (CGVS p. 16). U linkt zelf stabiliteit concreet aan geld. U stelt dat Mo. én L. u helpen met geld, nota bene ook voor uw homofobe familie (CGVS p. 17). **Hoewel het CGVS niet ontkent dat een relatie niet gepaard kan gaan met financiële steun, kan u dit niveau duidelijk niet overstijgen.** U stelt over Mo. enkel dat hij jaloers is en soms agressief hierdoor, verder stelt u niets over hem te weten (CGVS pp. 19-21). Toch erg beperkt voor een relatie van een jaar in deze specifieke context. Over L. spreekt wat u verklaart voor zich (CGVS pp. 21-22); "Kent u L. zijn volledige naam? Nee, L. nee, ik weet niets over hem. Wat deed u allemaal samen met L.? Ik was zijn partner, hij had zijn eigen leven en eigen dingen die hij deed, we hadden wel relatie. Wat deed hij in Freetown? Hij speelde er golf, aan het strand. Wat weet u over L.s leven in België? Niet veel, nee, hij was altijd druk, daar hadden we soms tijd samen, verder nee. Hoe is zijn persoonlijkheid? (herhaalt) gewoon een man, ik weet er niet zo veel over, hij is een jonge man, speelt golf, meer weet ik niet. Maar u nam hem wel mee naar de kerk? Een keer maar Zijn er dingen in L. die je niet graag hebt? (herhaalt) Ja hij roept soms, als hij geïrriteerd is, dan zeg ik, dat is een schande in het publiek, heel luid. Hoe voelt u zich er bij dat u geen contact meer heeft met L.? Ik vind het erg, omdat, als ik had contact met hem, was ik niet in deze situatie, konden we samen naar buiten gaan en zo. U zegt zelf, ik weet heel weinig over L., waarom vertrouwt u dan uw leven bijna aan hem toe? Door de situatie waar ik in zit, dus daardoor het idee, ik had geen optie, ik moest volgen." Niets hieruit toont aan dat u L. echt kent of er een echte stabiele relatie mee heeft, zo stelt u, dat als het over jullie toekomst gaat, het opnieuw puur over het financiële gaat, L. zou u helpen met geld (CGVS p. 24). Ook over uw korte relaties blijft u oppervlakkig, zo heeft u er één met ene T., die afgebroken wordt omdat T. "te veel" seks wilt (CGVS p. 22).

Kortom, geen enkele van uw homoseksuele contacten kan het oppervlakkige of clichématige, zijnde seksuele of financiële, overstijgen, zelfs niet wanneer u beweert dat het om een stabiele verhouding gaat. Het CGVS ontkent niet dat financiën en seks een belangrijk element kunnen zijn in verhoudingen, maar u kan hiernaast amper iets verklaren, gezien de context waarin u beweert zich te bevinden zijn dergelijke verhoudingen weinig aannemelijk.

Ter conclusie blijkt u dus niet te kunnen aantonen een homoseksueel uit Sierra Leone te zijn, omdat u het oppervlakkige en stereotiepe niet kan overstijgen, waardoor ook uw asielmotieven, namelijk die van vervolging omwille van uw seksualiteit, vervallen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij omwille van zijn homoseksuele geaardheid problemen heeft ondervonden in Sierra Leone en om deze reden niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag afgewezen in hoofdzaak omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksuele geaardheid.

Verzoeker verwijst naar zijn gehoorverslag en is van mening dat hij genoeg levenservaring omtrent zijn homoseksualiteit heeft weergegeven. Verzoeker betoogt dat hij *“duidelijk en in klare taal informatie heeft weergegeven waaruit blijkt dat verzoeker een homoseksuele relatie in zijn land van herkomst gehad heeft.”* Verzoeker stelt vast dat de bestreden beslissing de vergissing maakt door een gelijkenis te willen trekken tussen homoseksuele geaardheid in België en Sierra Leone terwijl beide volledig verschillend zijn gezien de verschillende culturele en religieuze achtergrond van beide landen. Verzoeker benadrukt dat hij in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing dienaangaande stelt, nooit zijn homoseksualiteit in het openbaar heeft getoond.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de asielzoeker toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige en doorleefde verklaringen over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Deze verklaringen moeten vervolgens ook getoetst worden aan het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Ook kan sociale aanknopingspunt worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn/haar land van oorsprong en desgevallend ook in België.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de homoseksuele geaardheid van verzoeker terecht ongeloofwaardig heeft geacht. Verzoeker heeft geen enkel inzicht kunnen bieden in het proces van bewustwording en aanvaarding van zijn geaardheid. Verzoeker beperkt zich immers in zijn antwoorden tot een stereotiepe benadering terwijl de bewustwording van deze geaardheid een complex intern psychologisch gegeven is. Verzoekers verklaringen over zijn beweerde homoseksuele relaties zijn bovendien bijzonder vaag en summier; verzoeker slaagde er zelfs niet in de familienamen van zijn laatste twee partners te geven.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom noch aan verzoekers voorgehouden geaardheid, noch aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid enig geloof kan worden gehecht. Verzoeker beperkt zich tot het uiten van een aantal algemeenheden en tot een loutere betwisting van de conclusie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij onderneemt echter niet de minste poging om de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing te weerleggen en voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet dienstig aanvecht, onverminderd overeind.

Dit volstaat om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende geaardheid en problemen die hij hierdoor zou ondervonden hebben.

De bestreden beslissing stelde in bijkomende orde vast dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn reisweg. De beslissing motiveerde als volgt: *“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u het CGVS **bewust in het ongewisse laat over het verkrijgen van uw Sierra Leoons paspoort.** Zo blijkt uit het administratief dossier dat u over een paspoort (ER062602) beschikt, uitgereikt een week voor uw vertrek, op 23 mei 2017. Er wordt een kopie van het paspoort genomen door de luchtvaartmaatschappij en deze wordt doorgegeven aan de grenspolitie, tevens blijkt u zo over een Chinees visum te beschikken, geldig van 25 mei 2017 tot 25 augustus 2017. De reden waardoor u dit visum verkregen heeft kan worden afgeleid uit een brief uitgeschreven door de Economische en Commerciële Vertegenwoordiging van China in Sierra Leone, waarin staat dat u wordt uitgenodigd voor een hondentraining voor Afrikaanse Douane Autoriteiten (zie administratief dossier) van 1 tot 30 juni 2017. Echter u stelt eerst ronduit dat u geen paspoort heeft (CGVS p. 13), wanneer u er op gewezen wordt dat u met een document reist, stelt u dat “de persoon” die u helpt het bij heeft. Deze persoon blijkt een Belg te zijn, namelijk L. (CGVS p. 13). U stelt ronduit dat er geen kopie van uw paspoort in het dossier kan zitten, u kent de procedure niet en L. heeft alles voor u geregeld, u heeft immers nog nooit gereisd (CGVS p. 13). De vraag wordt u gesteld hoe het paspoort dan geregeld is, maar u ontwijkt de vraag tot vijf maal toe, door deze terug te ketsen en door over uw asielmotieven op zich te beginnen (CGVS pp. 13-14), uiteindelijk stelt u slechts dat L. alles geregeld heeft nadat u hem gecontacteerd heeft, u heeft zich zelfs bij geen enkele administratie moeten melden (CGVS p. 15), u kan niet uitleggen hoe L., als Belg, voor u die zelfs geen identiteitskaart heeft (CGVS p. 15), een paspoort kan regelen. U stelt enkel dat in Sierra Leone alles gekocht kan worden, en dat L. u “info” vraagt. Toch vreemd voor iemand die deze procedure niet beweert te kennen. Bovendien, hoewel u er uitgebreid de kans toe krijgt, legt u geen enkele verklaring af over handtekenen of foto's indienen, toch nodig, zelfs voor een gekocht paspoort, nochtans blijkt uw handtekening op het paspoort dezelfde als*

die die uw gebruikt onder uw verklaringen in het administratief dossier. U weet niet op welke datum het paspoort geregeld wordt (CGVS p. 15). Ook voor het Chinees visum kan u niets verklaren, nochtans is een "hondentraining" voor douaniers een toch wel erg specifieke uitnodiging. Ook hier stelt u enkel dat u niets weet en L. alles regelt (CGVS p. 15). L. blijkt, eens in België, verdwenen te zijn op de luchthaven. Uit dit vage karakter kan op zijn minst afgeleid worden dat u zaken over uw reis en uw documenten in Sierra Leone achter probeert te houden. Het feit dat u, zonder uitleg, een uitnodiging voor een training voor douaniers bekomt, wijst toch eerder in de richting van goede contacten met de overheid. Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat dit uw algehele geloofwaardigheid geen goed doet."

Verzoeker blijft tot op heden volhouden dat hij zijn land ontvlucht heeft met behulp van een homoseksuele vriend die alles voor hem geregeld heeft aangezien verzoeker hieromtrent geen ervaring heeft. Verzoeker is van mening dat hij *"voldoende informatie omtrent zijn reis van Sierra Leone naar België [heeft] gegeven waaruit blijkt ontegensprekelijk dat het relaas volledig geloofwaardig is."*

Verzoeker onderneemt geen enkele ernstige poging om de concrete motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn reisdocumenten, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Het louter volharden in de motieven van de bestreden beslissing is evenwel onvoldoende om deze te weerleggen.

Gelet op wat vooraf gaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanspraak bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt ten slotte geen elementen aan en er is geen informatie voorhanden waaruit zou blijken dat de situatie in Sierra Leone op dit ogenblik van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER